

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10471/2025
28.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Александра Благојевић, адвокат из ..., ради раскида предуговора и закључења главног уговора, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5481/2024 од 19.02.2025. године, у седници одржаној 28.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5481/2024 од 19.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5481/2024 од 19.02.2025. године, одбијена је пресуда Основног суда у Нишу П 7115/23 од 04.09.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се раскине предуговор о купопродаји непокретности солемнизован од стране јавног бележника Зорице Стојановић из ... под бројем ОПУ: 1079-2019 од 05.08.2019. године, закључен између парничних странака, чији је предмет купопродаја двособног стана број .., површине 46м², који се налази на четвртом спрату стамбене зграде број 3 у Нишу, улица ..., изграђеној на локацији ... објекат 1 1BP+4 у Нишу, на кат.парц. .. КО Ниш – Ћеле Кула, са припадајућим подрумом, а усвојен је противтужбени захтев са налогом тужили да са туженом закључи и солемнизује код јавног бележника главни уговор о купопродаји наведеног стана са припадајућим подрумом, за купопродајну цену од 40.000 евра, како је то ближе наведено у ставу другим изреке првостепене пресуде и обавезана је тужила да туженој на име трошкова поступка исплати 318.222,00 динара.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида предуговора поднета је 03.03.2023. године, а противтужба ради закључења главног уговора поднета је 20.10.2023. године. Вредност предмета

спора по тужби је 1.170.000,00 динара, што по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља износ од 9.942,74 евра (1 евро=117,6738 динара), а по противтужби 4.687.200,00 динара што по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења противтужбе представља износ од 40.000 евра (1 евро=117,1791 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора ни по тужби ни по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења противтужбе, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиле-противтужене недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић